

ເທສດຖານ

ຈຸ່ານທີ ២ 二 ១ ៩ ៤ ວັນເສົ້າທີ ១០ ມິນາມຄ ພ.ຕ. ២៥៥៥ ອຸປະກອດ

ກິນຮສຈີດ ຍືດຊີວິດ

ຄວາມຮັບອກ
ຂອບຂອງ

ກິນໄດ້ລາຍເປັນນັ່ງຫາທາງລາຍລວມສຸຂົ້າ
ສຳຄັນ ເນື້ອງຈາກຄົນທີ່ປ່າຍເປັນໂຮຄນີ້ມີ
ອັດວຽກເສີຍຊີວິດສູງ ຂະນະນີ້ປະເທດໄທບ
ນີ້ປ່າຍໄວ້ວາຍເຮືອງຮະສຸດທ້າຍ ນາກກວ່າ 3
ໜົ້ນຄົນ ຮູ່ຫຼັກສູນເສີຍບປະມານຈ້ານວນ
ນັກໃນກາງຄູແລ ແຕ່ກາງຮັກຢາທີ່ດີທີ່ສຸດ ຕີ້
ກາງປຸກຄ່າຍໄໄດ ປີນີ້ມີຄົນບັນຈາກອ້າງວະນີ້
ບັນ 200 ອາຍ ສັງລິທີ່ຜູ້ປ່າຍຈ້ານວນໄນ້ນອຍ
ເສີຍຊີວິດຮ່ວມຈອງວັນບັນຈາກອ້າງວະນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ກາງຄູແລສຸຂາພາກ ກິນຮສຈີດຈະຫຼັບຊີວິດໄດ້

ນາຍສ່າງ ດາມາພັນ໌ ຕິ່ນເກີນກາງຮັກ
ອ້ານນັ້ນ ອຸປະນາຍກສາມາຄມໄກສະນາກາງແຫ່ງ
ປະເທດໄທບ ນອກກ່າວ ໂໄຄໄດ້ເປັນໂຮຄທີ່ກໍາໄໝໄດ້
ກົນທີ່ໄລກາຮັມທັກຄົນໄທບເສີຍຊີວິດ ນັ້ນທອນ
ຄຸນມາພີ້ວິດ ແລະ ເຄຣ່ອງສູກຈົຈ້ານວນນັກ ໂໄຄ
ໄທບ ແລະ ໄໄຄຄວາມດັນໂລທີ່ສູງ ເກີຈາກຫລາຍ
ຫຼາເທິງ ແຕ່ກາງກົນອາຫາວີ່ທີ່ມີໂຂເຕີມສູງຫຼື
ກາງກົນອາຫາວີ່ສົ່ມເຕີມຈັດ ເປັນດັນເຫດຊອງ
ກາງເກີດໂຮຄຮ້າຍຕັ້ງກ່າວ

ຄົນທີ່ກົນເຕີມສ່ວນມາກຈະໄປຮູ້ຕ້ວາ ທ່ານໄທກົນ
ເຕີມໄປເຮືອຍ ໆ ນັ່ງຫາທີ່ດາມາ ຕີ້ ໂໄຄໄດ້ ແຕ່
ໄຕ້ໄດ້ໄປໄດ້ເກີດຈາກກາງກົນເຕີມອ່າງເຕີມ
ຈຸດ ເຮັດວຽກຈະໄປຮູ້ຕ້ວາ ໃຫ້ມີໂຂເຕີມສູງຫຼື
ມີໂຂເຕີມຈັດ ເປັນດັນເຫດຊອງ
ໄປເຕີມໄປເຮືອຍໄດ້ ໄດ້ກົນທີ່ກົນເຕີມໄປເຮືອຍ
ຕີ້ອຸ່ນ ບັນຈາກອາກນາມແລ້ວເປັນພົງອ່າງໆນານ
ພົງຈະເຕີກວ່າອາຈຈະເປັນໄຕ້ໄດ້ ພ້ອມຄອແຫ່ງ
ນອຍ ໆ ທີ່ກົນນັ້ນນອຍ ໆ ກົດຈະມີສ່ວນ

ຈະຮູ້ໄດ້ອ່າຍໃຈວ່າກົນເຕີມ ຕຽບສອນ
ຕັ້ງນີ້

1. ກະທັກນ້ຳປາລັດໃນກ່າວຍເຕີບຕົບແທຶງ
ຄົງໂຄບທີ່ບໍ່ໄປໄດ້ເຕີມ

2. ກິນຂ້າວຄໍາ ນ້ຳປາລັດ ຂາດພົກ
ນ້ຳປາລັດໄດ້

3. ມີນ້ຳປາລັດ ຂອລ ຂົ້ວ້າ ນ້ຳຈົ່ມວາງອ່າງໆນານ
ໃຫ້ກິນຂ້າວຖຸກຄົງ ໂີເຄຍຫຼາດ

ບາຍສ່າງ ດາມາພັນ໌

4. ນັ້ນຄຸນໃຫ້ນ້ຳປາລັດ ໃຊ້ເກີລືອ ໃຊ້ຂອສ
ຫົວໜ່ວງສົບເລືອນມາແລດຈວ່າກົນເຕີມ

5. ຂອບກົນອາຫາວີ່ປົ້ນ ອາຫາວີ່ນັ້ນ
ຄອງເປັນປະຈຳ

6. ຂອບກົນປາເຕີມ ນ້ຳພົກຕົ້ນປີ ເຕັງ
ຢືນປາລັດ ໄປເຕີມ ຫົວໜ່ວງກົນນ້ຳພົກທີ່ມີຮສເຕີມ
ເປັນປະຈຳ

7. ຂອບກົນພລໄມ້ຈົ້ນພົກເກີລືອເປັນປະຈຳ
ສ່າງຈຸ່າວີ່ໃນ 7 ຂ້ອງເຈົ້າທີ່ຂ້ອງ ດ້ວຍເປົວ
ແລດຈວ່າກົນເຕີມ ພອຮູ້ວ່າກົນເຕີມແລ້ວຈະມີວິຊີລດ
ອ່າງໄລ ນອກເລຍວ່າລົດຍາ ເພວະຄົນທີ່ເຄຍກົນ
ເຕີມແລ້ວມາກົນອາຫາວີ່ສົດ ຈຸລຫາຕິຈະໄຟອ່ອຍ
ແລ້ວປົງລົງເຄີຍກົນ

ເຄີຍກົນໃນກາງຄູແລເຕີມ ຕີ້

1. ສົມກ່ອນປຸງຈຸລເຕີມທຸກຄົ້ງ ດ້ວຍສົດ
ສົນໄມ້ຕ້ອງປຸງ ນ້ຳກ່າຍເຕີບປຸກທີ່ເຕີມອ່າງໆແລ້ວ

2. ກວດເອົາຫວັດ ດ້ວຍນ້ຳປາລັດ ຂອລ ຂົ້ວ້າ
ເກີລືອ ອອກເຈາກໄດ້ອ່າຫາວີ່ທີ່ບ້ານໃຫ້ເກີລືອ ເຕີມ
ຈະອຸດໃຈໄປໄດ້

3. ລົດກົນອາຫາວີ່ນັ້ນຄອງ ອາຫາວີ່
ແປງງູປ ເຫັນ ຜັກ ຜົມໄດ້ຄອງ ໄສ້ກອກ ມູນຍອ
ແພມ ແບຄອນ

4. ລົດກົນອາຫາວີ່ກົງສ່າເຮົຈງູປ ເຫັນ
ນະໜີກົງສ່າເຮົຈງູປ ສັປາທີ່ລະໄມເກີນ 3 ຂອງ ໄນ
ຈະເປັນໄມ້ຕ້ອງໄສເຄື່ອງປຸງໝາຍດ້ອນ

[ຕ່ອງດັ່ງແລ້ວ]

5. ลดการกินอาหารที่มีน้ำจืด โดยเฉพาะ
สุกี้หมู เมื่อจะหงะ น้ำจืดสุกี้ 1 ถ้วยมีโซเดียมสูง
ถึง 800 มิลลิกรัม

6. ลดการกินอาหารที่ปุ่งจากปลาเค็ม
ไข่เค็ม เนื้อเค็ม ปลาร้าว กะปี ไม่ควรกินปอย

7. กินผลไม้สดโดยไม่ต้องจิ่นหรือเกลือ

8. ลดการกินอาหารจานด่วนตะวันตก
และขนมกรุบกรอบ

9. ลดการใช้ผงชูรส

10. อ่านฉลากในการก่อเรื่องซื้อ ควร
เลือกผลิตภัณฑ์ที่ระบุว่ามีโซเดียมไม่เกิน 200
มิลลิกรัมต่อหนึ่งหน่วยบริโภค และไม่ควรบริโภค^{ใช้โซเดียม} 2,000-2,300 มิลลิกรัมต่อคนต่อ
วัน แต่ ณ วันนี้คนไทยกินโซเดียมวันละประมาณ
4,000 มิลลิกรัม ซึ่งเกินไปประมาณครึ่งหนึ่ง ถึง
ได้มีคำพูดที่ว่าลดกินเต็มลงครึ่งหนึ่งคนไทยไม่
หาย

ข้อควรจำทั้ง 10 ข้อควรทำให้ได้ จะส่ง
ผลให้กินเพื่อสุขภาพ ได้เวลาปลงปล่อยบาง กิน
วากลาง ๆ ไม่เค็มเป็น เลือดให้ลดลงมีความดัน
สูง โรคไตไม่เบาๆ บุ้งสุขภาพดี ทำงานได้เต็ม
ที่ ใบหน้าดี รายได้ดี กินอาหารทุกคราว อร่อยสัม

ว่าต้องสังสรรค์ จะช่วยยืดชีวิต แผนพิชิตโรคไต
และความดัน

เริ่มกินรับสังสรรค์กันตั้งแต่วันนี้ คำว่าสัง
สรรค์ไม่ได้หมายถึงรับประทานอาหารเดียว แต่หมาย
ถึงสหหวาน หวานนั้นและรสเค็ม จึงมีสูตรอาหาร
น้ำกว่า 6-6-1 หมายความว่า วันหนึ่งอย่างกิน
น้ำตาลเกิน 6 ช้อนชา อย่างกินน้ำมันเกิน 6
ช้อนชา และอย่างกินเกลือกิน 1 ช้อนชา

จากข้อมูลสำนักไฮชนาการ กรม
อนามัย ระบุว่า เกลือ 1 ช้อนชาให้โซเดียม
2,000 มิลลิกรัม ซึ่งก้อนขนาด 10 กรัมให้
โซเดียม 1,760 มิลลิกรัม ซึ่งอีกชา 1 ช้อน
กินเข้ามีโซเดียม 1,390 มิลลิกรัม ผงชูรส
1 ช้อนชา มีโซเดียม 610 มิลลิกรัม น้ำปลา
1 ช้อนชา มีโซเดียม 500 มิลลิกรัม น้ำจืด
ໄก 1 ช้อนกินเข้ามีโซเดียม 385 มิลลิกรัม
เต้าหู้ยี่ 2 ก้อน (15 กรัม) มีโซเดียม 860
มิลลิกรัม ไข่เค็ม 1 พ่อง มีโซเดียม 480
มิลลิกรัม

ท้ายนี้คงต้องดามห่านผู้อ่านว่า จะ
เลือกินอาหารรับสังสรรค์หรือรสเค็ม?!

นพวรรณ บุญชาญ : รายงาน